

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jiří MIHAL: Problematika sídlištních nálezů z přechodu střední a mladší doby bronzové na Kroměřížsku.

Zadání tématu vycházelo z autorových dlouholetých průzkumných aktivit v regionu, z něhož pochází. Kroměřížsko patří ke staré sídelní oblasti, nebylo však nikdy předmětem intenzivnějšího profesionálního výzkumu. Obecně vešly ve známost velké lokality, např. Hradisko u Kroměříže a Bezměrov, avšak celkově zůstává nepříliš známo. Těžiště bádání spočívá od počátků moravské archeologie v práci neprofesionálních badatelů. První regionální syntéza vyšla v roce 1998. Teprve od 90. let se také daří napravovat dosavadní nedostatek publikace základních zjištění.

Práce Jiřího Mihala přináší primární výzkum a jeho zpracování na odborné úrovni. Autor se v rámci vyhodnocení vlastních dlouholetých povrchových sběrů zaměřil na rozhraní střední a mladší doby bronzové. Charakter středobronzového osídlení na střední Moravě a geneze tamní lužické kultury patří k ožehavým otázkám moravského pravěku. Výzkumy posledních 20 let opět značně posunuly jak klasifikaci nálezů, tak představy o vývoji. J. Mihal se v práci zabývá 12 lokalitami sídlištního charakteru, z nichž na devíti zjistil nálezy z předmětného horizontu, ne tři dalších pocházejí pouze středobronzové.

Členění práce odpovídá zvyklostem. Na kapitulu shrnující dosavadní bádání a jeho výsledky, co jsou v podstatě výsledky výzkum Hradiska, Bezměrova navazuje vymezení studované oblasti se seznamem lokali a charakteristika jejího přírodního prostředí. Následuje popis pracovní metodiky použité na intenzivně systematicky sledovaných lokalitách, doprovázený v přílohové části mapkami lokalit a sloupcovými grafy. Kromě klasického orientačního procházení ploch zvolil na třech velkých polokulturních lokalitách systematický postup sběrů ve čtvercové síti 25 m x 25 m, což se osvědčilo a výrazně zvýšilo kvalitu i kvantitu získaných informací. Těžištěm práce je pak rozbor nálezů ze zvoleného období a jejich posouzení v kontextu soudobého osídlení na Moravě. Je třeba kladně hodnotit široký záběr prostudované literatury, který J. Mihalovi umožnil nálezy správně odborně určit a popsat. Datovací oporou mu byla chronologie Hradiska u Kroměříže, nálezy vhodně porovnával se všemi dostupnými publikacemi výzkumů sídlišť střední doby bronzové u nás. K analýze patří také podrobný popis nálezů a jejich vyobrazení na kresebných tabulkách.

Porozumění složité chronologické situaci se jeví jako poměrně dobré, považovala bych za vhodné jasněji vyjádřit postoj ke klasifikaci středomoravské mohylové kultury. Na str. 19 není jasné, zda autor správně pochopil revisi horizontu Blučina-Kopčany. Soubor štípané industrie ze Zahnašovic bude co možná nejdříve potřebí odborně vyhodnotit, neboť může jít o dosud nerozpoznanou komponentu.

Po formální stránce práce vyhovuje požadavkům Katalog je vhodně strukturován, tabulky provázejí stručné popisy vyobrazené keramiky v samostatném soupise (nedopatřením označeném pouze jako Popisy keramiky). Citace v textu odpovídají standardu, stejně jako soupis literatury. Zde se objevují drobné formální chyby. Rozsah soupisu není příliš velký, což u materiálové práce lze dobře pochopit. Důležité tituly v něm nescházejí, postrádám poněkud práci Kolbinger – Stuchlíková 1991, škoda, že autorovi unikla. Nepříliš závažným, ačkoli rušivým nedostatkem jsou občasné překlapy a chybějící interpunkční znaménka. Obrazové přílohy vykazují nepěkné nedostatky v reprodukci – nečisté kopie,

části stránek vybledlé až k nečitelnosti. Kresby jsou řádně provedeny, s výhradou štípané industrie, na jejíž kreslení existují specifické požadavky.

Předložená práce podle mého názoru splňuje nároky kladené na bakalářskou práci a doporučuji ji k obhajobě. Měla by být rovněž co možná nejdříve publikována.

V Praze dne 6. 2. 2008

PhDr. Zuzana Bláhová, Ph.D.